Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 486-ҳадис

486 - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ: تُوُفِّيَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ وَمَا فِي بَيْتِي مِنْ شَيْءٍ يَأْكُلُهُ ذُو كَبِدٍ إِلَّا شَطْرُ شَعِيرٍ فِي رَفٍّ لِي، فَأَكَلْتُ مِنْهُ حَتَّى طَالَ عَلَيَّ، فَكِلْتُهُ فَفَنِيَ. مُتَّفَقٌ عَلَيهِ [خ 3097، م 2973].

قَوْلُهَا «شَطْرُ شَعِيرٍ» أَيْ: شَيْءٌ مِنْ شَعيرٍ، كَذَا فَسَّرهُ التِّرْمِذِيُّ.

1. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам вафот қилганларида уйимда токчамдаги озгина арпадан бошқа тирик жон ейдиган нарса йўқ эди. Ундан анча вақтгача еб юрдим, сўнг уни тортиб кўрган эдим, тугаб қолди».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz